

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J.**, bývajúceho v B., v dovolacom konaní zastúpeného J., advokátkou, so sídlom v B., proti žalovanej **S.**, so sídlom v B., o **náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 4 C 88/2010, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 25. septembra 2013 sp. zn. 11 Co 2/2013, takto

r o z h o d o l :

Konanie o mimoriadnom dovolaní **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 24. septembra 2012 č. k. 4 C 88/2010 – 118 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 150.000,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 6. januára 2010 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania vo výške 11.140,42 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobný návrh zamietol.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 25. septembra 2013 sp. zn. 11 Co 2/2013 na odvolanie žalovanej rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti, týkajúcej sa uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 150.000,- Eur, potvrdil. V napadnutej časti, týkajúcej sa úroku z omeškania vo výške 9 % ročne z priznanej sumy od 6. januára 2010 do zaplatenia, rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a návrh na zaplatenie príslušenstva istiny zamietol. V napadnutej časti týkajúcej sa trov konania zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania, spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia vo výške 7.913,40 Eur k rukám právnej zástupkyne žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanej

uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia vo výške 879,76 Eur k rukám právnej zástupkyne žalobcu do troch dní.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal podľa § 243e ods. 4 O. s. p. Generálny prokurátor Slovenskej republiky mimoriadne dovolanie. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok krajského súdu vo výrokoch napadnutých mimoriadnym dovolaním a tiež rozsudok okresného súdu v časti, v ktorej bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu v sume 150.000 eur a náhradu trov konania zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Žalobca navrhol mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora odmietnuť, resp. zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že mimoriadne dovolanie bolo podané včas na to oprávnenou osobou (§ 243e ods. 1 a § 243g O.s.p.), skúmal najskôr podmienky konania o mimoriadnom dovolaní, ktoré musia byť splnené. Dospel pritom k záveru, že v danej veci jednu z takýchto podmienok, nemožno považovať za splnenú.

Podľa § 243e ods. 1 O.s.p. ak generálny prokurátor na základe podnetu účastníka konania, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu zistí, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon /§ 243f/, a ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, podá proti takémuto rozhodnutiu súdu mimoriadne dovolanie.

Podľa § 243f ods. 1 O.s.p. mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok ustanovených v § 243e O.s.p.

Z citovaných zákonných ustanovení okrem iného vyplýva, že zákon pripúšťa mimoriadne dovolanie proti právoplatnému rozhodnutiu súdu. Spôsobilým predmetom mimoriadneho dovolania je teda existencia právoplatného rozhodnutia súdu. Táto procesná podmienka mimoriadneho dovolania musí byť splnená nielen v čase podania mimoriadneho dovolania, ale počas celého konania, pričom dovolací súd je povinný kedykoľvek za konania

prihliadnuť na to, či je splnená. Jej nedostatok bráni vecnému prejednávaniu mimoriadneho dovolania dovolacím súdom.

V preskúmvanej veci generálny prokurátor napadol mimoriadnym dovolaním rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 25. septembra 2013 sp. zn. 11 Co 2/2013. Z obsahu spisu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 6 Cdo 17;20/2014 dovolací súd zistil, že rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. novembra 2014 sp. zn. 6 Cdo 17/2014, 6 Cdo 20/2014 bol vyššie označený rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušený a vec bola vrátená tomuto súde na ďalšie konanie. Zrušením tohto rozsudku najvyšším súdom prestalo existovať právoplatné rozhodnutie krajského súdu, ktoré generálny prokurátor napadol mimoriadnym dovolaním. Chýba teda spôsobilý predmet mimoriadneho dovolania ako jedna zo základných procesných podmienok, za ktorých dovolací súd môže o mimoriadnom dovolaní konať.

Keďže ide o neodstrániteľnú prekážku konania, Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o mimoriadnom dovolaní podľa § 243i ods. 2, § 243c, § 243e ods. 1 a § 104 ods. 1 vety prvej O.s.p. zastavil.

O trovách konania o mimoriadnom dovolaní rozhodol podľa § 243i ods. 2, § 243b ods. 5 a § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., lebo konanie o mimoriadnom dovolaní bolo zastavené.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. mája 2015

JUDr. Ľubor Š e b o, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková

